

4. Postní týden

Biblický text: Jan 9, 1-41

Ježíš uviděl cestou člověka, který byl od narození slepý. Jeho učedníci se ho zeptali: „Mistře, kdo zhřešil: on sám, nebo jeho rodiče, že se narodil slepý?“ Ježíš odpověděl: „Nezhřešil ani on, ani jeho rodiče, ale mají se na něm zjevit Boží skutky. Musíme konat skutky toho, který mě poslal, dokud je den. Přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat. Pokud jsem na světě, jsem světlo světa.“ Po těch slovech plivl na zem, udělal ze sliny bláto, potřel mu tím blátem oči a řekl mu: „Jdi se umýt v rybníku Siloe“ – to slovo znamená „Poslaný“. Šel tam tedy, umyl se, a když se vrátil, viděl. Sousedé a ti, kteří ho dříve vídali žebrat, se ptali: „Není to ten, který tu sedával a žebral?“ Jedni tvrdili: „Je to on.“ Jiní říkali: „Není, ale je mu podobný.“ On řekl: „Jsem to já.“ Ptali se ho tedy: „Jak to, že teď vidíš?“ On odpověděl: „Člověk jménem Ježíš udělal bláto, pomazal mi oči a řekl: ‘Jdi k Siloe a umyj se!’ Šel jsem tedy, umyl se a vidím.“ Ptali se ho: „Kde je ten člověk?“ Odpověděl: „To nevím.“ Přivedli toho bývalého slepce k farizeům. Ten den, kdy Ježíš udělal bláto a otevřel mu oči, byla zrovna sobota. Také farizeové se ho znovu vyptávali, jak nabyl zraku. On jim odpověděl: „Přiložil mi na oči bláto, umyl jsem se a vidím.“ Někteří farizeové říkali: „Ten člověk není od Boha, protože nezachovává sobotu.“ Jiní ale namítali: „Jak by mohl hříšný člověk dělat taková znamení!“ A nemohli se dohodnout. Znovu se tedy zeptali toho slepého: „Co ty o něm říkáš, když ti otevřel oči?“ On odpověděl: „Je to prorok.“ Židé však tomu nechtěli věřit, že byl slepý a že nabyl zraku, až si zavolali rodiče toho uzdraveného slepce a zeptali se jich: „Je to váš syn, o kterém vy říkáte, že se narodil slepý? Jak to, že teď vidí?“ Jeho rodiče odpověděli: „Víme, že je to náš syn a že se narodil slepý. Ale jak to přijde, že teď vidí, to nevíme, a kdo mu otevřel oči, to my nevíme. Zeptejte se jeho. Je dospělý, ať mluví sám za sebe!“ To jeho rodiče řekli, protože se báli židů. Židé se už totiž usnesli, aby každý, kdo Ježíše vyzná jako Mesiáše, byl vyloučen ze synagogy. Proto jeho rodiče řekli: „Je dospělý, zeptejte se jeho.“ Zavolali tedy ještě jednou toho bývalého slepce a řekli mu: „Vzdej Bohu chválu! My víme, že ten člověk je hříšník.“ On odpověděl: „Zda je hříšník, to nevím, ale vím jedno: že jsem byl slepý, a teď vidím.“ Zeptali se ho tedy: „Co s tebou udělal? Jak ti otevřel oči?“ Odpověděl jim: „Už jsem vám to řekl, ale jako byste to neslyšeli. Proč to chcete slyšet znovu? Chcete se snad i vy stát jeho učedníky?“ Osopili se na něj: „Ty jsi jeho učedník! My jsme učedníci Mojžíšovi. My víme, že k Mojžíšovi mluvil Bůh, o tomhle však nevíme, odkud je.“ Ten člověk jim odpověděl: „To je skutečně divné, že vy nevíte, odkud je – a otevřel mi oči. Víme, že hříšníky Bůh neslyší, ale slyší toho, kdo je zbožný a plní jeho vůli. Od věků nebylo slyšáno, že by někdo otevřel oči slepému od narození. Kdyby tento člověk nebyl od Boha, nic by nedokázal.“ Řekli mu: „V hříších ses celý narodil a ty nás chceš poučovat?“ A vyhnali ho. Ježíš se dověděl, že ho vyhnali; vyhledal ho a řekl mu: „Věříš v Syna člověka?“ Odpověděl: „A kdo je to, pane, abych v něho uvěřil?“ Ježíš mu řekl: „Viděls ho: je to ten, kdo s tebou mluví.“ On na to řekl: „Věřím, Pane!“ a padl před ním na kolena. Ježíš prohlásil: „Přišel jsem na tento svět soudit: aby ti, kdo nevidí, viděli, a kdo vidí, oslepli.“ Slyšeli to někteří farizeové, kteří byli u něho, a řekli mu: „Jsme snad i my slepí?“ Ježíš jim odpověděl: „Kdybyste byli slepí, neměli byste hřích. Vy však říkáte: ‘Vidíme.’ Proto váš hřích trvá.“

Každý den v osobní modlitbě prosme za ty, kdo budou pokřtěni, aby se v celém životě rozhodovali ve světle Boží pravdy a byli osvobozeni z temnoty lží a polopravd.

Neděle: Jan 9, 1-7. Co všechno nás napadá, když vidíme lidi, kteří mají deformované tělo, mysl nebo duši... Zřekněme se těchto konkrétních dedukcí nebo dokonce odsudků! Vyznejme, že skrze každý lidský nedostatek se může oslavit Boží působení. Uznejme, že nerozumíme některým způsobům, kterými se to děje (sliny, bláto...). Uznejme, že i když pro nás je to nepochopitelné nebo třeba i budící úšklebek, Bůh není omezen v tom, jak zasahuje. Vyznej ty způsoby, kterými víš, že Bůh něco vykonal.

Pondělí: Jan 9, 8-12. Boží působení mění člověka a může vzbudit nejistotu v jeho okolí. Uzdravený nezapírá svou identitu ani si nevymýšlí lživá vysvětlení (i když jeho poznání Krista je zatím nedokonalé – je pro něj „člověkem jménem Ježíš“). Zřekni se postojů, kdy si namlouváš, že na vše stačíš sám. Víš, kde hledat Krista? Vyznej to.

Úterý: Jan 9, 13-17. Nesmí nás překvapit, že ne všichni uvěří a přijmou znamení Božího působení. V srdci uzdraveného i přesto poznání Krista roste – už pro něj není pouhým člověkem, ale prorokem. Dáš více na osobní zkušenost s Bohem nebo na výroky lidí, často málo znalých a kompetentních? Zřekni se postojů, kdy více důvěřuješ lidem než Bohu. Bůh není závislý na lidských dohadách!

Středa: Jan 9, 18-23. Lidé hledají různé způsoby, jak se vyhnout pravdě, kterou nechtějí uznat. Dokázat, že slepý vlastně slepý nebyl – to by vyřešilo situaci farizeů. Zřekni se všech konstrukcí své mysli, v nichž „vymýšlíš Bohu co by, kdyby...“ Pros Pána, aby i blízcí těch, kdo budou o Velikonocích pokřtěni, poznávali Boží dobrotu a lásku.

Čtvrtek: Jan 9, 24-34. Pokusy odvrátit zachráněného člověka od Krista se zdají bez konce. Zatvrzelost farizeů je veliká. Zřekni se oblastí, v nichž býváš zatvrzelý. Chceš-li následovat Krista, staň se jeho učedníkem a vyznej, kým je pro tebe on.

Pátek: Jan 9, 35-39. Ježíšovi není lhostejný člověk, po němž druzí šlapou, když upřímně vyznává, že jej Bůh zachránil. Vyhledá jej. Zřekni se postojů, v nichž jsi lhostejný k tomu, že Bůh chce být s tebou v každý okamžik života. Věříš, že tě Ježíš uchráníl a vyvedl z nějakých životních omylů a temnot? Vyznej to.

Sobota: Jan 9, 40-41. Někdy nás Boží slovo v něčem „popíchne“. „Týká se to snad mě!?“ Zřekni se odmítání toho, co ti Bůh říká skrze Písmo, církev, lidi, události. Zřekni se chvíl, kdy máš dojem, že pouze tvůj pohled na věc je jediný správný. Vyznej, kdy se ti potvrdilo, že Bůh vidí v tvém životě lépe a dál.